

יתכן כי האורח התכלכל בגלל ההתנגדות הבלתי-צפויה. הוא ירה כדור שני — וזה פגע באיזור הלב של ליבנה. הרוצח נבהל, עזב בריצה את חדר-המיבצעים. יתכן כי הדלת החיצונית לא הייתה סגורה היטב. יתכן גם שהרוצח הורג ציא מכיס הנרצח את המפתח לשעת-חירום שברשותו. הוא ויתר על השוד, מפני שאיבד את הדקות היקרות, וידע שבכל רגע צרייכים להיכנס מוביליהכסף, שהכירו את פניו.

* * *

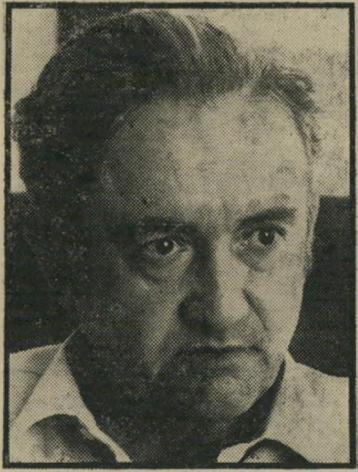
ליבנה, הפצוע אנוש, גרר את עצמו חזרה לשולחן-הפיקוד, הרים את הטלפון, חייג את המיספר 100 של המשטרה, הודיע בקול חלוש: „שודדים בברינקס! פגעו ביו“
משולחו המיבצעים גרר את עצמו חזרה אל החדר החיצוני, יצא מן הדלת החיצונית, צנח לפניה ארצת. לאורך כל הדרך, הלך וחזור, השאיר כתמיידם. בינתיים ברח הרוצח, כשהאקדח שהיה לוף בידיו. הוא לא ידע כי מרוב בהלה איבד את המחסנית בחדר-המיבצעים. בי-החזיקו באקדה יצא מן המרתף החוצה, רץ לכיוון רחוב מוהילבר הסמוך, שם זרק את האקדה על גגו של בית נמוך. אחד מעובדי מיגדל שלום ראה את הבורח. תחת לרוץ אחרי האיש המזויין, הודיע על כך לפקיד-המודיעין של הבניין. תוך זמן קצר באה המשטרה. השוטרים ראו את הפצוע שוכב ליד הדלת של ברינקס התרגש, שכח את תפקידו לסרוק את הסביבה. כשבאו מפקדיו, לא ידע להגייד אם הדלת הייתה סגורה או לא. ליבנה הועק לבית-החולים איכילוב.

החשודה שרה דנוך בת ה-23, חברתו של עמוס אוריין, שלפי טענת המשטרה נתנה לו מחסה במשך הלילה, ועזרה לטשטש עיקבות.

החשוד עמוס אוריין, מעובדי חברת ברינקס, שנעצר למחרת יום הרצח, כאשר בא לעבודתו במשרדי ברינקס, 17 יום אחרי שהחל עובד בחברה. התמונה צולמה כאשר הובא לבית-המשפט.

חשוד ברצח

עם תעודת יושר

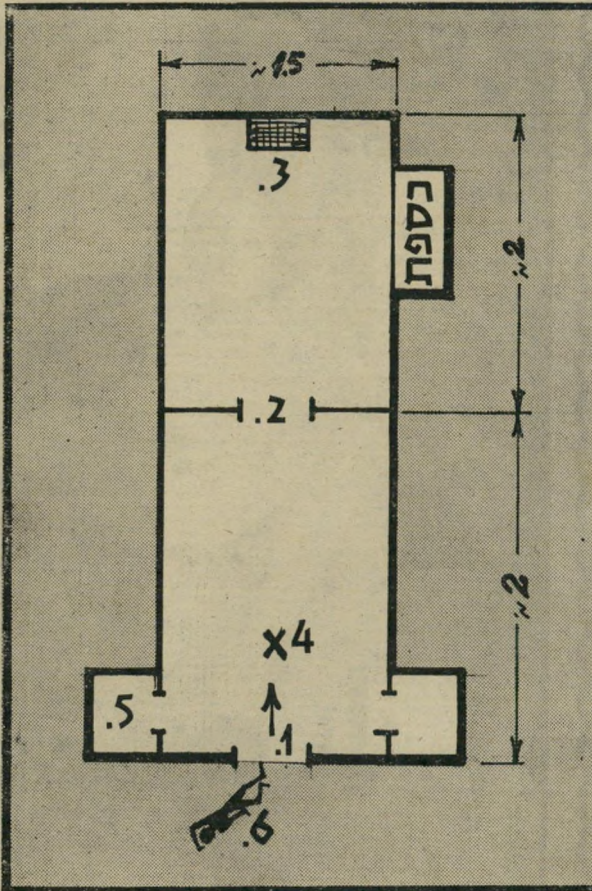

המנהל יעקב אליאב, מנהל של חברת ברינקס ישיר ראל, העוסקת בהעברת כספים מבנקים וחברות ושמירתם. אמר אליאב: „רק מטורף דף יכול לנסות לפרוץ את הכספת שלנו.“

שם מת מבלי שהוציא הגה מפיו. למחרת הבוקר הגיע עמוס אוריין ליעבודתו בחדר-המיבצעים של ברינקס באיזור של שעתיים, מדוע? „ליבנה אמר לי לבוא יותר מאוחר“, אמר.

אוריין, 24, נתקבל לעבודה רק לפני 17 יום, כשבדיו תעודת-יושר מטעם המשטרה. הוא זוהה על-ידי העובד, שראה את הרוצח הבורח. היכן בגדיו מאתמול? „איבדתי אותם בתחנת-האוטובוסים.“ הרי כן היה בלילה? „אצל החברה שלי, שרה דנוך.“ כשנשאלה שרה, גרושתו של איש העולם התחתון עודד קפליצקי שנרצח, מתי בא אוריין? „אינני יודעת. ישנתי!“ חוקרי המשטרה טוענים שחברת ברינקס קיבלה לעבודה עובדים חדשים, הכניסה אותם לעבודה לפני שסיימה את הבדיקות הביטחוניות לגביהם. מחזור העובדים רב, בגלל המשכורות הנמוכות. העובדים שהתפטרו פיטפטו, סיפרו ברבים על סיי-דוריה-ביטחון. העובדים, המטפלים בי-מיליוני לירות, קיבלו שכר של 400-500 ל"ל לחודש נטו.

מנהל ברינקס, יעקב אליאב, ותיק לח"י, אישר זאת. „רק מטורף היה מנסה לבצע כאן שוד“, הוסיף, בטענו שסידוריה-בייטחון הם מושלמים. המשטרה סברה אחרת. לדעתה, אסור שיהיה אדם יחיד בחדר-המיבצעים, וחטרה טלוויזיה במעגלי-סגור, המאפשרת למי ש-בפנים לראות מה קורה בחוץ. החשוד דרש לא מכבר העלאה במשי-כורת. כשזו לא ניתנה לו איים, לדבריי-המשטרה, להתפטר.

הדלת המשוריינת זוהי דלת הכניסה המשוריינת של משרד חברת ברינקס, במרתף מיגדל שלום. מכאן מעבירים את הכספים מהמכוני-ניות המשוריינות לכספת. בתמונה נראה רביסמל נחום יחזקאל.

זירת הפשע (1) דלת הכניסה לחדר המיבצעים. (2) דלת ביטחון נוספת. (3) שולחן של ליבנה. (4) האיזור בו נאבק ליבנה עם הרוצח. (5) מחסן בו נמצא כסא שבור. (6) כאן נמצאה גופת ליבנה.